

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816204408
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7816204408.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Q. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, D., v spore o zaplatenie 1.044,92 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 21.8.2018, č.k. 9C/100/2016-87

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v časti výroku o povolení úhrady dlhu žalovanému v splátkach 40 € mesačne a súvisiacom výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedeným v záhlaví uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.044,92 €, kapitalizované úroky z istiny 55,45 € a úroky z omeškania 1,10 €, úroky z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy 1.044,92 € od 25.02.2016 až do zaplatenia, ako aj úrok z omeškania z nezaplatených úrokov 55,45 € od 25.02.2016 až do zaplatenia, ktorý záväzok povolil žalovanému uhrádzať v splátkach 40 € mesačne, vždy do 25-eho dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. Procesne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu z úverovej zmluvy č. 0000000000062737 zo dňa 29.7.2013, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému úver v rozsahu 2.000 €. Vychádzajúc z obsahu úverovej zmluvy, všeobecných obchodných podmienok, výzvy na predčasné splatenie úveru, prehľadu splácania dlhu a vyčíslenia úrokov a úrokov z omeškania vyhodnotil ako preukázané, že žalovaný mal poskytnutý úver uhrádzať v splátkach mesačne v sume 60,80 €, pričom jeho dlh ostal nesplnený vo výške, ktorá bola predmetom žaloby, voči ktorému nároku žalovaný nenamietal. Zohľadňujúc uvedené, priznal žalobcovi nárok podľa žalobného návrhu. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný sa nezúčastnil pojednávania, lebo nemá finančné prostriedky a uviedol, že žalovanému povolil uhrádzať dlh v splátkach 40 € mesačne vzhľadom na jeho osobné a zárobkové pomery. O náhrade trov konania rozhodol podľa zásad procesnej zodpovednosti za výsledok konania vyplývajúcej z § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Proti výroku rozsudku, ktorým súd povolil žalovanému úhradu dlhu v splátkach, podal včas odvolanie žalobca dôvodiac nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 365 ods. 1 písm. h/ Civilného sporového poriadku (CSP). Vychádzajúc z obsahu jeho odvolania uplatnil aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobca poukázal na § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého ustanovenia lehota na plnenie povinnosti uloženej súdom je určená na 3 dni, a plynie od právoplatnosti rozsudku, a súd len v odôvodnených prípadoch môže určiť dlhšiu lehotu. Zdôraznil, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, na základe akých skutočností rozhodol o povolení úhrady dlhu v splátkach vo výške 40 € mesačne, s ktorou sumou splátok

žalobca vyslovil nesúhlas vo svojich vyjadreniach v priebehu konania. Žalobca uviedol, že žalovaný bude splácať iba istinu viac než 2 roky, a to za výhodnejších podmienok, ako boli dohodnuté v úverovej zmluve, predmetom ktorej bola dohoda o splátkach vo výške 60,80 €. Takyto spôsob výkonu práva, motivuje k nesplneniu zmluvných povinností, pričom žalobca má tiež právo, aby jeho pohľadávka bola zaplatená v primeranej lehote, keď je dôvodné, aby súd prihliadal nielen na pomery žalovaného, ale aj na záujmy žalobcu. Zdôraznil potrebu náležitého odôvodnenia rozhodnutia, keď podľa konštantnej judikatúry, presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia je nielen formálnou požiadavkou, ale má byť predovšetkým prameňom poznania úvah súdu pri zisťovaní skutkového stavu veci a právneho posúdenia, čo zakladá aj možnosť kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Odkázal na rozhodnutia iných krajských súdov zdôrazňujúc, že pri zmene paričnej lehoty na plnenie povinnosti na lehotu dlhšiu ako troch dní je dôležité prihliadať nielen na pomery žalovaného, ale aj na záujmy žalobcu tak, aby vyhoviecie žiadosti žalovanému nebolo pre žalobcu zjavne nespravodlivé. Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť dlžnú sumu v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, pričom zistil, že nie sú dané dôvody na potvrdenie (§ 387 CSP), ani na zmenu (§ 388 CSP) rozsudku, preto rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b/ CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V súlade so zjednocujúcim stanoviskom Najvyššieho súdu SR publikovaným v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. R 2/2016, za inú vadu konania sa považuje aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

7. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

8. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nemožno vyvodiť, na akých skutkových zisteniach založil svoj právny záver o existencii dôvodov na určenie dlhšej, než trojdňovej lehoty na plnenie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je tak vzhľadom na nedostatky v skutkových zisteniach predčasné a pre absenciu dôvodov nepreskúmateľné, ktorá nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania. Týmto nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, čím je naplnený dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

9. Podľa § 232 ods. 2, 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

10. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

11. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s citovaným zákonným ustanovením, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorým sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie musí byť tak stranám sporu, ako aj odvolaciemu súdu konajúcemu o opravnom prostriedku zrejmé, ktoré pre spor významné skutočnosti boli predmetom rozhodovacej činnosti súdu v zmysle vykonávania dokazovania, aké závery z vykonaného dokazovania súd vyvodil, akými myšlienkovými úvahami sa spravoval pri aplikácii právnych noriem, ktoré odôvodnenie rozhodnutia musí byť do takej miery zrozumiteľné, aby nevyvolávalo pochybnosti o tom, ktoré skutočnosti boli súdom prvej inštancie považované za rozhodujúce a akým spôsobom vyhodnotil ich právnu relevanciu.

12. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že sa odklonil od zákonnej lehoty na plnenie (paričnej lehoty), ktorá je podľa § 232 ods. 3 CSP obmedzená lehotou troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, z dôvodu osobných a zárobkových pomerov žalovaného, o ktorých však v rozhodnutí súdu prvej inštancie nie je žiadna zmienka. Aj keď z vyjadrenia žalovaného doručeného do súdneho spisu (č.l. 50-51) vyplýva, že v roku 2016 bol vo väzbe a výkone trestu a súčasne tvrdí, že nie je v jeho možnostiach splniť dlh, preto žiada o povolenie splátok vo výške 40 €, z obsahu spisu ani z rozhodnutia súdu nemožno zistiť, aké sú skutočné majetkové a osobné pomery žalovaného, ku ktorým súd prvej inštancie prihliadal. Uvedený nedostatok je o to významnejší, že žalobca už v podaní zo dňa 2.5.2018 (č.l. 56 spisu) vyjadril nesúhlas s úhradou dlhu v splátkach dôvodiac, že jeho práva veriteľa nemôžu byť porušované len preto, že žalovaný berie na seba záväzky vo výške, v ktorej ich zjavne nie je schopný plniť. S uvedenou argumentáciou žalobcu sa súd v odôvodnení nijako nevyssporiadal.

13. Ustanovenie § 232 ods. 3 nevylučuje, aby súd stanovil dlhšiu lehotu na plnenie, avšak môže tak urobiť len v odôvodnených prípadoch, čo súčasne kladie požiadavky na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, z ktorého musí vyplývať, aké okolnosti prejednávanej veci súd považoval za opodstatňujúce uplatnenie výnimky zo zásady vyjadrenej procesnou úpravou. Zákon *expressis verbis* nevymedzuje požiadavky, ktoré musia byť splnené ako predpoklad rozhodnutia o dlhšej lehote na splnenie záväzku vyplývajúceho zo súdneho rozhodnutia. Súdna judikatúra však dovodila, že táto výnimka predstavujúca výhodu pre povinného dlžníka nesmie neprimerane zasahovať do rozhodnutím priznaných práv oprávneného veriteľa. Východiskom pre úvahy súdu tak bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného, žalovaným prejavená snaha o splnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia splátok v prípade ich nedodržania, keď výška splátok musí odrážať nielen osobné pomery žalovaného, ale tiež zodpovedať výške priznaného plnenia tak, aby k uspokojeniu žalobcu došlo s ohľadom na okolnosti prípadu v primeranej dobe (viď R 87/96, V/1968, NS SR sp. zn. 7Cdo/116/2012).

14. Vychádzajúc zo základných princípov upravených Čl. 6 CSP, súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu i sociálneho postavenia, čo sa môže odraziť tiež v rozhodnutí o spôsobe plnenia dlhu v lehote dlhšej, než vyplývajúcej zo zákonnej úpravy. Avšak pre takýto záver musí mať súd dostatok podkladov a jeho skutkové zistenia musia byť obsahom súdneho rozhodnutia. V opätovnom konaní preto súd prvej inštancie doplní dokazovanie o zistenia skutočností významných pre rozhodnutie o povolení splátok a ich výške pre splnenie dlhu, sledujúc vyššie zmienené kritéria vyplývajúce zo súdnej judikatúry. V prípade, ak sa pre nečinnosť, či nespoluprácu žalovaného nezistia dôvody umožňujúce stanovenie dlhšej než trojdňovej lehoty na splnenie záväzku, nebudú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu § 232 ods. 3 veta druhá CSP. Len nesúhlas žalobcu s povolením splátok prirodzene nie je dôvodom, pre ktoré by splátky povolené byť nemohli, no na také námietky je súd povinný v prípade povolenia splátok reagovať a predostrieť argumenty umožňujúce prijať záver, že okolnosti vzniku záväzku, spôsobu jeho plnenia i situácie na strane žalovaného umožňujú prijať záver, že povolenie dlhu v určených splátkach zodpovedá spravodlivému usporiadaniu pomerov medzi stranami sporu i zásade vyváženej záujmov dlžníka i veriteľa na úhrade dlhu.

15. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).